

Technik weterynarii

324002

Inna nazwa zawodu: nie występują

Zadania i czynności

Podstawowym celem pracy asystenta weterynaryjnego jest pomoc lekarzowi weterynarii w wykonywaniu zabiegów leczniczych i profilaktycznych oraz samodzielne wykonywanie zabiegów pielęgnacyjnych i leczniczych zleconych przez lekarza weterynarii, pobieranie materiału do badań laboratoryjnych (np. kału, moczu, krwi, treści żołądka), przeprowadzanie dezynfekcji i dezynsekcji, nadzorowanie nieszkodliwego usuwania zwłok zwierząt, udzielanie pierwszej pomocy w wypadkach krwotoków i zadławień u zwierząt.

Asystent najczęściej zajmuje się chorym zwierzęciem uprzednio zbadanym przez lekarza weterynarii, który wydał zalecenia co do dalszego leczenia. Asystent weterynaryjny podaje choremu zwierzęciu zlecone leki zarówno w postaci doustnych preparatów, jak i zastrzyków domięśniowych, podskórnych lub dożylnych. W przypadku urazów (rany, złamania) zakłada lub zmienia opatrunki, w razie potrzeby stosuje znieczulenie miejscowe. Podczas wykonywania tych czynności posługuje się prostym sprzętem medycznym, jak: igły i strzykawki, igły i nici chirurgiczne.

Asystent pomaga lekarzowi weterynarii w badaniu chorych zwierząt: mierzy temperaturę ciała, tętno, liczbę oddechów lub pobiera od pacjenta materiał do badań. Przygotowuje zwierzę i potrzebny sprzęt do zabiegów operacyjnych. Przygotowanie takie polega na sterylizacji narzędzi w specjalnym urządzeniu, ułożeniu i odpowiednim unieruchomieniu zwierzęcia, przygotowaniu operowanego miejsca (golenie sierści, odkażanie skóry). Następnie asystuje lekarzowi podczas wykonywania przez niego operacji, podając narzędzia, tampony tamujące krwawienie itp.

Asystent weterynaryjny czynnie uczestniczy w zapobieganiu chorobom zwierząt przeprowadzając wraz z lekarzem weterynarii masowe akcje profilaktyczne, którymi objęte jest bydło i trzoda chlewna. Polegają one na pobieraniu materiału do badań, podawaniu szczepionek w formie doustnej lub zastrzyków oraz preparatów zwalczających pasożyty skóry.

Asystenci nadzorują prawidłowe usuwanie zwłok padłych zwierząt, a w przypadku chorób zaraźliwych, pouczają posiadacza zwierzęcia o sposobie postępowania zarówno ze sztuką padłą, jak i pozostałymi zdrowymi zwierzętami do czasu przybycia lekarza weterynarii.

Środowisko pracy

materialne środowisko pracy

Podstawowym miejscem pracy asystenta weterynaryjnego jest lecznica dla zwierząt. Najczęściej jest to placówka w „terenie”, tzn. w małych miejscowościach i na wsiach, zajmująca się głównie dużymi zwierzętami, jak bydło, trzoda chlewna oraz drobiem i zwierzętami futerkowymi. Lecznica jest dla asystenta weterynarii przeważnie tylko zapleczem: pracę wykonuje w miejscu stałego pobytu zwierząt, a więc: w oborach,

chlewach, stajniach, kurnikach czy pastwiskach. Dlatego też warunki pracy są bardzo różne. W małych gospodarstwach rolnych pomieszczenia te są często małe, ciemne, a dojście do zwierząt utrudnione. Panuje tu zapach zwierzęcych odchodów. Często niezbędne jest założenie gumowców, aby dojść do zwierzęcia. W kurnikach na fermach drobiu panuje natomiast wysoka temperatura i duże zapylenie powietrza.

Asystenci zatrudnieni w lecznicach dla małych zwierząt pracują w dobrze oświetlonych gabinetach wyposażonych w leki, artykuły sanitarne, podstawowy sprzęt medyczny i stół, na którym są badane zwierzęta. Wszyscy zatrudnieni w tym zawodzie są narażeni na zakażenia chorobami odzwierzęcymi oraz na wypadki spowodowane przez zwierzęta, np. pogryzienia, kopnięcia.

warunki społeczne

Praca w tym zawodzie musi mieć charakter zarówno zespołowy, jak i indywidualny. W każdym razie opiera się jednak na kontaktach z ludźmi (właścicielami zwierząt). Oni udzielają niezbędnych informacji o zwierzęciu, uczestniczą podczas zabiegów weterynaryjnych, współpracują z pracownikami służb weterynaryjnych.

warunki organizacyjne

Godziny pracy asystenta weterynaryjnego nie są stałe, zależą od aktualnych potrzeb. Praca jest wykonywana zarówno w dzień, jak i w nocy, również w dni wolne i świąteczne. W lecznicach małych zwierząt pracuje się od 6 do 8 godzin w ciągu doby. W lecznicach terenowych wygląda to bardzo różnie. Występuje tam przeważnie całodobowa gotowość do pracy (oczekiwanie w domu lub lecznicy na wezwanie). Praca jest związana również z wyjazdami na odległość ok. 20 km. Praca w tym zawodzie ma często charakter indywidualny, choć niektóre czynności wymagają ścisłego nadzoru lekarza weterynarii np. przy masowych akcjach profilaktycznych. W pracy stosuje się ubranie ochronne w postaci : białego fartucha (w przychodniach dla małych zwierząt) oraz fartucha gumowego i obuwia gumowego (na wsi).

Wymagania psychologiczne

Ze względu na ciągłą pracę ze zwierzętami asystent weterynaryjny musi lubić zwierzęta i nie może się ich bać. Łagodność i umiejętne podejście do nich pomaga w pracy. Pracując ze zwierzętami często agresywnymi, powinna cechować go odwaga, ale też wyobraźnia i zdrowy rozsądek. Asystent weterynaryjny powinien być spostrzegawczy i dokładny. Musi liczyć się z koniecznością podporządkowania się zarówno przełożonym, jak i warunkom, w jakich ma pracować. W pracy wykonuje czynności manualne, często bez możliwości kontroli wzrokowej (np. sztuczne unasiennianie zwierząt). Musi być odporny na nieprzyjemne widoki, np. silne krwawienia, rozległe rany, czy cuchnące zmiany skórne. Ponieważ praca wykonywana jest w różnych warunkach, musi charakteryzować się dużą odpornością na przykre zapachy związane np. z obecnością odchodów zwierzęcych lub odrażającą wonią rozkładających się zwłok zwierzęcych (występująca często podczas wykonywania sekcji zwłok zwierzęcych). Praca często bywa długotrwała i monotonna, szczególnie podczas przeprowadzania akcji profilaktycznych, którymi jest objęte np. całe pogłowie bydła na terenie wsi.

Ważną cechą w tym zawodzie jest umiejętność rozmowy z właścicielami zwierząt. Oni bowiem są źródłem informacji o zwierzęciu, im przekazuje się zalecenia dotyczące

postępowania leczniczego. Asystent musi umieć znaleźć wspólny język z hodowcami zwierząt, którzy często nie rozumieją celowości podejmowanych przez służby weterynaryjne działań. Dotyczy to zarówno szczepień ochronnych, jak i eliminowania i likwidacji ze stada sztuk chorych, np. w przypadku białaczki.

Wymagania fizyczne i zdrowotne

Asystent weterynaryjny musi być człowiekiem o silnej budowie ciała i dużej sprawności fizycznej. W pracy tej w dużej mierze obciążony jest układ kostno-stawowy oraz mięśniowy, ponieważ jest ona przeważnie wykonywana w ruchu (chodzenie, schylanie się, podnoszenie, sięganie, podawanie) lub w pozycji stojącej przez dłuższy czas (asystowanie przy zabiegach operacyjnych). Niezbędny jest dobry słuch i wzrok (badanie pacjenta oraz badanie mikroskopowe mięsa w celu stwierdzenia włośnicy).

Przeciwwskazaniem zdrowotnym do pracy w zawodzie asystenta weterynaryjnego jest słaba budowa ciała, reumatoidalne zapalenie stawów, daltonizm, osłabienie słuchu. Przeciwwskazaniem względnym przy pracy ze zwierzętami jest alergia na sierść. a podczas pracy na wsi również uczulenie na pyłki traw i katar sienny.

W zawodzie tym nie ma możliwości zatrudniania osób niepełnosprawnych.

Warunki podjęcia pracy w zawodzie

Należy posiadać wykształcenie średnie technika weterynarii lub pomaturalne z zakresu profilaktyki i leczenia zwierząt, aby podjąć pracę asystenta weterynaryjnego.

Większą szansę na otrzymanie pracy mają mężczyźni niż kobiety. Preferowane są osoby już z pewnym doświadczeniem zawodowym.

Możliwości awansu w hierarchii zawodowej

W zawodzie asystenta weterynarii nie ma możliwości awansowania w znaczeniu osiągnięcia kolejnych stopni w hierarchii zawodowej (organizacyjnej). Za awans możemy jedynie uznać zmianę pracy na ciekawszą, lżejszą fizycznie, czy lepiej płatną.

Możliwości podjęcia pracy przez dorosłych

W tym zawodzie nie ma żadnych formalnych ograniczeń, co do zatrudniania osób w starszym wieku lub z dłuższą przerwą w pracy. Warunkiem jednak jest dobry stan zdrowia.

Możliwości zatrudnienia

Informacje będą sukcesywnie uzupełniane.

Zawody pokrewne

- laborant weterynaryjny
- pielęgniarka
- sanitariusz szpitalny

- lekarz weterynarii

Polecana literatura

Brak